

ਹੁਣ ਤਕ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ

1965 ਵਿਚ ਫਿਲਮ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਇਕ ਫਿਲਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ *ਦ ਗ੍ਰੈਟੇਸਟ ਸਟੋਰੀ ਐਵਰ ਟੋਲਡ* ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ, ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਫਿਲਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚਲੇ ਚਿਤਰਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਦੱਸੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਹੀ ਹੈ।

ਜੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ, ਜੀਵਨ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤਕ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਜਾਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਉਮੀਦ ਮੁਤਾਬਕ, ਬੜੇ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਉਤੇਜਨਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿਚ ਨਾਟਕ ਵਰਗੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਇੰਜ ਅਸੀਂ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਹਰ ਅਧਿਆਇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਰੋਮਾਂਚਕਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਵੇਗਾ।

ਅਧਿਆਇ ਇਕ: “ਰੱਬੀ ਵਹਾਅ”

ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ‘ਰੱਬੀ ਵਹਾਅ।’

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਜਾਂ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦਾ ਦਿਨ

ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਇਕ ਥਾਂ ਇਕੱਠੇ ਸਨ'' (2: 1)। ਇਸ ਲਈ ਕਹਾਣੀ, ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਗਰ ਹੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ (ਯਸਾਯਾਹ 2:2-4) ਅਤੇ ਮੀਕਾਹ (ਮੀਕਾਹ 4: 1-3) ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ 'ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ' ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿੱਕਲਣੀ ਸੀ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਅਧੀਨ ਫ਼ਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਸਮੇਂ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸੀ (ਕੂਚ 23: 16)। ਪੂਰੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਤੋਂ, ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਦਾ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਹੀ, ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੋਈ:

ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਗੂੰਜ ਆਈ ਜਿਹੀ ਵੱਡੀ ਭਾਰੀ ਹਨੇਰੀ ਦੇ ਵਗਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਘਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠੇ ਸਨ ਭਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੀਆਂ। ਤਦ ਉਹ ਸੱਭੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਏ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਿੱਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:2-4)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਰਸੂਲ ਹੀ ਸਨ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਕ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 1 ਵਿਚ 'ਉਹ' ਦਾ ਅਰਥ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:26 ਵਿਚ ਲਿਖੇ 'ਗਿਆਰਾਂ ਰਸੂਲ' ਹੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਮੁੱਖ ਆਕਰਸ਼ਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 1-21) ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਗਵਾਹ ਭੀੜ ਨੇ ਪਛਾਣ ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਰਸੂਲ ਹੀ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 7)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਸ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਇਕ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੌਬਾ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਬਲਵੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ' (ਮੱਤੀ 3: 11)। ਉੱਧਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਕਿਉਂ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ' (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:5)। ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦਿੰਦਿਆਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਪਰੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਪਾ ਲੈਣ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਹੀ ਰੁਕੇ ਰਹਿਣ (ਲੂਕਾ 24:46-49; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:4)। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਸ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚ ਜੋ ਕਿ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਦੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਹੋਇਆ, ਰਸੂਲਾਂ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ

ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਸਮੇਂ, ਕੁਝ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ‘‘ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਗੂੰਜ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੀ ਭਾਰੀ ਹਨੇਰੀ ਦੇ ਵਗਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ...’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:2)। ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਗਿਆ: ‘‘ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੀਆਂ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:3)। ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਣਾ, ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਬੋਲੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਨੇਰੀ ਦੇ ਵਗਣ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਹ ਬੋਲਣ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *dialektos* (ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਬੋਲੀ’’ ਅਤੇ ‘‘ਭਾਖਿਆ’’ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:11) ਅਤੇ *glossais* (ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਭਾਖਿਆ’’ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:11) ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਇਲਾਹੀ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ‘‘ਪਰ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਅਰਥਾਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਘੱਲੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਸਿਖਾਲੇਗਾ ਅਤੇ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਵੇਗਾ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 14:26)। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਪੈਗਾਮ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕਰਨ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਅਚੰਭੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ‘‘ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਗੇ, ਉਹ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਗੇ, ਉਹ ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਪੀ ਲੈਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਚਲੇਗਾ। ਉਹ ਰੋਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ’’ (ਮਰਕੁਸ 16:17, 18)। ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਲੋਕ ਹਨ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਮਿਸਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14:3 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ: ‘‘ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਸਰੇ ਬੇਧੜਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਕੰਮ ਵਿਖਾਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਵਚਨ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ।’’

ਤੀਸਰਾ, ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ

ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਾਨ ਦੇ ਸਕਣ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8: 14-24 ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਸਾਮਰੀਆ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਮਨ ਬਦਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਕੋਲੋਂ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਮਸੀਹ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

‘‘ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ’’ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਹੋਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਚੰਭੇ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਨ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਭ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਕਾਸ਼ਫਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਦੋ: ‘‘ਸਮਰੱਥਾ ਭਰਿਆ ਸੰਦੇਸ਼’’

ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 2 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ‘‘ਸਮਰੱਥਾ ਭਰਿਆ ਸੰਦੇਸ਼।’’ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਣਨ ਦਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਹੀ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਂ ਉਪ ਬੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ‘‘ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਕੰਮਾਂ’’ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 11)। ਫਿਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਸਣੇ ਖਲੋ ਕੇ ਸ਼ਾਇਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ, ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੀ, ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 14)।

ਤੇਜ਼ ਹਨੇਰੀ ਦੇ ਵਗਣ ਵਰਗੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਖਿੱਚੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਮਿਲ ਗਏ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਾਲੀ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਕਫ਼ ਸਨ। ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਬਰਕਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੀ। ਉਹ ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਸਭ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਪਰਤ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ, ਲੂਕਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 14-36)। ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਨਦਾਰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਅਤੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਖ਼ਾਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰੂਪ

ਰੇਖਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਰੰਭ ਰਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਟਿਕੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਖੌਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਇਹ ਨਵੀਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 13)। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਕੋਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਨੇਕ ਨਾਮੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਕਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੇ, ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ‘ਤੇ ਲੱਗਾ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਗਲਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਸਮਝੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: ਪਹਿਲਾ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਜ ਬੁੱਧੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਜੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 15)। ਪਤਰਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਰਗੇ ਅਹਿਮ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਪੀਏਗਾ। ਸਹਿਜ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।’ ਦੂਸਰਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਯੋਏਲ ਨਬੀ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 16)। ਫਿਰ ਯੋਏਲ 2:28-32 (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 17-21) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਹਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਯੋਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਕਿ ‘ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਯੋਏਲ ਨਬੀ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ’ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ‘ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ’ ਦਾ ਯੁੱਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੇ ਅਰੀਮ ਵਾਕ ਕੀਤੇ, ਜੁਆਨਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਦਾਸਾਂ ਅਤੇ ਦਾਸੀਆਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:6; 8:4-8, 14-24; 21:8, 9)। ਰਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਵਹਾਇਆ ਜਾਣਾ ਉਹ ਸੋਮਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਚਸ਼ਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਬਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਾਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜਿਹੜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਤਕ ਕੀਤੀ ਜਦ ਤਕ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣ, ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਨਾਲ

ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਯੁੱਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਵਚਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਤਰਸ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਨੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਜ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕੇ।

ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਬੂਤ ਦਿਓਗੇ? ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕੀ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਈਏ।

ਦੁਹਰਾਓ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ, ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾ, ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘... ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਚੰਭਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 22)। ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਕਾਇਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿਚ, ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਹੇ ਰੱਬੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿਹੜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾਲਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ’ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 2)। ਜੇ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਜ਼ਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਭਾਵ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵਸੀਲਾ ਹੈ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ‘ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ’ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਤਸਦੀਕ ਹੋਈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਯਾਦ ਦੁਆਏ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਹੀ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਸਬੂਤ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਓਸੇ ਨੂੰ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਮੱਤ ਅਤੇ ਅਰੀਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੁਸਾਂ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਕੇ ਮਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਓਸੇ

ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਾਲ ਦੇ ਬੰਧਨ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਜਿਵਾਲਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਅਨਹੋਣਾ ਸੀ
ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਰਹੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:23, 24)।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਅਹਿਮ ਭਾਗ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਡਰਪੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰ ਸੂਰਮੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਯਹੂਦੀ, ਜੋ ਬੇਖੌਫ ਹੋ ਕੇ ਪਿਲਾਤੂਸ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨੂੰ 'ਸਲੀਬ ਦਿਓ!' (ਮੱਤੀ 27:22), ਖਾਲੀ ਕਬਰ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹਿਮ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਤਰਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਸਮੇਂ ਡਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ' (ਮੱਤੀ 26:72), ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਾਲੀ ਕਬਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕ ਹੀ ਕਾਰਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਨਿਵੇਕਲਾ ਦਰਜਾ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀਅਤ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇਕ ਧਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੀਸਰਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਬੂਰ 16:8-11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ:

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜੋ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਾ ਡੋਲਾਂਗਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ। ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਆਸ ਵਿਚ ਵੱਸੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਨਾ ਛੱਡੇਂਗਾ, ਨਾ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਗਲਣ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜੀਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਦੱਸੇ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇਂਗਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:25-28)।

ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿਚ, ਦਾਊਦ ਨੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਰਸਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਇਹ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆ ਕੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਦਾਊਦ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਾਊਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਬਰ ਵਿਚ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਕਬਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:29)। ਦੂਸਰਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:30)। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਦਾਊਦ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਉਹਦੀ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠੇਗਾ (2 ਸਮੂਏਲ 7:12)।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾ ਕੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:31), ਉਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਗੱਦੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਰੂਹਾਨੀ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉਤਲੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਰਾਜ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਇਕ ਦਲੀਲ ਜ਼ਬੂਰ 110:1 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:34, 35)। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਕਰ (ਜ਼ਬੂਰ 16:8-11; 110:1) ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਦਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲਣੀ ਸੀ। ਜੀ ਉੱਠ ਕੇ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਚੌਥਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਓਸੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਜੀਉਂਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਿਹਦੇ ਅਸੀਂ ਸੱਭੇ ਗਵਾਹ ਹਾਂ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:32)। ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੀ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚਸਮਦੀਦਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬੜੇ ਆਲ੍ਹਾ ਦਰਜੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਰੱਖੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਵੇਖਿਆ, ਛੂਹਿਆ, ਉਸ ਨਾਲ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਤੋਂ ਕੌਣ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਵਾਂ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਤਰਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਸੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਕੋਲ ਅੱਤ ਉੱਚਾ ਹੋ ਕੇ ਅਰ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਰਾਰ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਵਹਾ ਦਿੱਤਾ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:33)। ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24:46-49)। ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭੀੜ ਨੇ ਵੇਖ ਅਤੇ ਸੁਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸਬੂਤ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਸਪਸ਼ਟ ਨਿਚੋੜ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਵੱਲ ‘‘ਸੇ’’ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਦੁਆਇਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਜਦ ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ‘ਸੇ’ ਸ਼ਬਦ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਹੈ।’’

ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਸੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਘਰਾਣਾ ਪੱਕ ਜਾਣੇ ਕਿ ਇਸੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਓਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੀ ਕੀਤਾ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:36)। ਉਸ ਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉੱਤਰਨਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਮਸੀਹ ਹੈ? ਜਦ ਕੋਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਿੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਤਰਸ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਤਾਂ ਮਸੀਹੀਅਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਮਰ ਗਈ ਹੁੰਦੀ।

ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ: ‘‘ਮਨੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਕਾਰ’’

ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ‘‘ਮਨੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਕਾਰ।’’ ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕਾਇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਟੁੱਟੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਛਿਦ ਗਏ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈਓ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:37)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਇਹ ਛਿਦਣਾ ਸੁਈ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਛਿਦਣ ਜਾਂ ਕੰਡੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਛਿੱਲਣ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਛਿਦਣਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਕ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਦਿਲ ਟੁੱਟਣ ਵਰਗਾ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਤੀਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਵਾਕ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 7:54 ਵਿਚ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ‘‘ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸੜ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੰਦ ਪੀਹਣ ਲੱਗੇ।’’ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਇਸਤੀਫ਼ਾਨ (ਸਟੀਫ਼ਨ) ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਆਏ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਜਤਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਸਨ; ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਛਿਦ ਗਏ ਸਨ। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਸੀ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਿੱਧ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਤਾਂ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਵੀ ਸਨ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ‘ਚ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਰੁਕਾਵਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁਬਾਰਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਸੁਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਕਿ ‘‘ਕੀ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?’’ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਉਹਨੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਵੱਲ ਗੌਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿਆਂਗੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਵਾਪਸ ਆਣ ਕੇ ਮੈਂ ਕਲਾਮ ਸੁਣਾ ਦਿਆਂਗਾ।’’ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਕੋਈ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਖ਼ੁਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬੇਕਰਾਰੀ ਭਰਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ

ਕਿ “ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, “ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿਚ ਹਾਂ। ਭਲਾ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਹੈ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: “ਹੇ ਭਾਈਓ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?” ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਮਵਤਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ “ਭਾਈਓ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੌਮੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਅਰਥਾਤ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਸਲੀਬ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:23)।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਈ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ “ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?” ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਰਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋਏ ਅਚੰਭਿਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਬਿਨਾਂ ਪਰਤ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਪਾਪ ਇਕ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ, ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ (ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ) ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਕ ਵੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ। ਜਦ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੱਲ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ: “ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ”

“ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ” ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ “ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ।” ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਮੰਨ ਚੁੱਕੀ ਭੀੜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)।

ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਗਿਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੂਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: ਮੱਤੀ 28: 18-20; ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16; ਅਤੇ ਲੂਕਾ 24: 46, 47 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16 ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੂਕਾ 24: 46, 47 ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੀ 28: 18-20 ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ, ਭਾਵ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਤੋਬਾ, ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਲਈ ਪਤਰਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਘਬਰਾ ਕੇ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਰਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ...” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38)। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਕੀ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਲੈਣ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਜਵਾਬ ਉਹਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਸੀ।

ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਐਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਲਤਫ਼ਹਿਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38 ਵਿਚ “for” (ਦੇ ਲਈ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “in order to” (ਦੇ ਲਈ) ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ “because of” (ਦੇ ਕਾਰਣ) ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *eis* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦੇ ਲਈ” ਜਾਂ “in order to” (ਵਾਸਤੇ) ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਢੇਰੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *eis* “for” (ਦੇ ਲਈ), “in order to” ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਵਾਕ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਦੇ ਕਾਰਣ” ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ।

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਹਰ ਆਇਤ ਜੁੜਵਾਂ ਹੈ। ਹਰ ਆਇਤ ਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੁੜਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦ ਅਸੀਂ ਜੁੜਵਾਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਸੇ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38 ਦੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਇਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਇਹਦੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਇਤ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22: 16 ਹੈ। “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22: 10) ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੌਲੁਸ ਦਮਿਸਕ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦੀ ਤੋਬਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਦੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਦਮਿਸਕ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ

ਕਿ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਆ ਨਾਲ ਤੌਬਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਿਆ? ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38 ਦਾ ਜੁੜਵਾਂ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਢਿੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋ ਸੁੱਟ।’’ ਜੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਹੋਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16 ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੇ ਵਿਰਾਮ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਜਵਾਨ ਨੇ, ਜੋ ਇਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਇਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਉਹਦਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਤੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਹੱਲ ਕੱਢਿਆ ਹੈ?’’ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38 ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਕਲਾਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਲ ਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38 ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਕਲਾਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16 ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸ ਆਇਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਤੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸਾਂ।’’ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16 ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਜਵਾਬ ਉਹਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਯੁੱਗ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਦੂਰ ਹਨ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਵੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:39)। ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਲਕਾਂ’’ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ‘‘ਜਿਹੜੇ ਦੂਰ ਹਨ’’ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਗ਼ੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੇ ਇੰਜੀਲ (ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ) ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ, ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣੀ ਸੀ। ‘‘ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਵੇ’’ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਵਾਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ ਕੌਮ ਦਾ ਉਹ ਬੰਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਹਨੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਜੇ ‘‘ਜਿਹੜੇ ਦੂਰ ਹਨ’’ ਵਾਕ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ ਕੌਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪਤਰਸ ਦੇ

‘ਜਿਨਿਆਂ ਨੂੰ’ ਵਾਕ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ‘ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?’ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਅਧਿਆਇ ਪੰਜ: “ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੁੰਗਾਰਾ”

‘ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ’ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਠ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ‘ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੁੰਗਾਰਾ’। ਲੂਕਾ ਨੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਪੈਗਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਸੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤਿੰਨ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਜਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਲ ਗਏ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41)।

ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਵੇਰ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤਕ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਕੱਬੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕੋਲੋਂ ਬਚਾਓ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:40)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਦੁਆਇਆ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਪਤਰਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਅਮਲ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਫੇਰ ਲਿਖਿਆ, ‘ਸੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤਿੰਨ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਜਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਲ ਗਏ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲੇ ਵੀ ਸਨ (ਯਾਕੂਬ 1:25)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ ਜੀਣ ਦਾ ਅਹਿਦ ਵੀ ਲਿਆ। ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਯਕੀਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ-ਜਾਨ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ। ਮਨ ਬਦਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇਕ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ‘ਚ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾਉਂਦੇ। ਜੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਚਨ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ।

ਅਧਿਆਇ ਛੇ: “ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦੇਹ”

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ‘ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦੇਹ’। ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ (ਚਰਚ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ

(ਦਾਨੀਏਲ 2: 44)। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਿਆਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਹੈ (ਮੱਤੀ 3: 1, 2)। ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁਦ ਮਸੀਹ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਨੇ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਸੀ (ਮੱਤੀ 4: 17)। ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਸਵਰਗ ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1: 3)। ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਾਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1: 4)। ਉਸ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦਸ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਇਕ ਐਤਵਾਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗੀ ਗਿਆ ਜਿਹਦੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 1-4), ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 14-36) ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ।

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਧੋਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਏ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤਕ ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਤੌਬਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 47) ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਰਥਾਤ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਕ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਲਾਉਂਦਾ ਸੀ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 47)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਪਤਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਈ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4: 4)। ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5: 1-10), ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਸਾਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਡਰ ਲੱਗਾ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5: 11)। ਇਸਤੀਫਾਨ ਤੇ ਪਥਰਾਅ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਤਾਅ ਵਧਣ ਦੇ ਬਾਅਦ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6: 8-7: 60) ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਸੀ ਵੱਡਾ ਕਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਸਭ ਯਹੂਦੀਆ ਅਰ ਸਾਮਰੀਆ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਖਿੰਡ ਗਏ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8: 1)। ਫਿਰ ਤਾਂ ਲੂਕਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਕਲੀਸੀਆ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਵਿਲੱਖਣ ਰਾਜ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆ ਚੁਕਿਆ ਸੀ।

ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕੀਬਲ, ਜੋ ਇਕ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੀ, ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਦਿਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬੋਲਿਆ, ‘‘ਭਾਈ ਕੀਬਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਹੈ।’’ ਭਾਈ ਕੀਬਲ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲਾਜਵਾਬ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ...। ਬਾਈਬਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ

ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।’’ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਹਿਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਡੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਈਬਲ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਜਦ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਹੜੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਤਾਬ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੇ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਚਮਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ ਹਟਾ ਕੇ ਜਿਸ ਨੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਰਸ ਘਟਨਾ, ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਵੇਖ ਸਕੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਉਸ ਵਿਲੱਖਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਯੁੱਗ ਯਾਨੀ ‘‘ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ’’ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਖੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਇਕ ਹੋਰ ਖ਼ਾਸ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਭਾਗ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬਦਲਣ ਦੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਬਣਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ, ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਲਈ ਫ਼ਰਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਈਆਂ ਲਈ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖੀ ਜਾਣੀ ਮੁਮਕਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਕਦੇ ਵਾਪਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਵਾਪਰੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਜਾਂ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ, ਉਸੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਨਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਅਧਿਆਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

(ਇਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਅੰਤਿਕਾ 1 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ)

1. ਕਿਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁਣ ਤਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ?

2. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਿਰਫ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
3. ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਕਾਰਣਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
4. ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?
5. ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਦੇ ਉਸ ਸਬੂਤ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
6. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ? ਜੇ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਸਾਂ?
7. ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੁਖਾਂਤ ਲਗਦਾ ਹੈ?
8. ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਬਲਾਂ ਵਿਚ (ਮੱਤੀ 28: 18-20; ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16; ਲੂਕਾ 24: 46, 47) ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।
9. ਦੱਸੋ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22: 16 ਕਿਵੇਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38 ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਮਨਬਦਲੀ-ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਕੰਮ।

ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਯੁੱਗ-ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਜਾਂ ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਇਹ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅੱਜ ਵੀ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਆਖਰੀ ਰਸੂਲ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 11-13; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13: 8-10)।

ਨਿਕੁਦੇਮਸ-ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਗੁਰੂ ਜਿਹੜਾ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਵੜਨਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3)।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਕਾਸ਼ਫਾ-ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਜਾਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੱਚ। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਕਾਸ਼ਫਾ ਬਾਈਬਲ ਹੈ।